

VIENA MĒLE, VIENA DVĒSĻE, VIENA ZEME MŪSU.

Brīvprātīgajam darbam cita garša

Lelde atzīst, ka tā nav jutusies no paša sākuma: "Es nezināju nevienu tautasdziesmu, nemācēju nevienu danča soli. Domāju – ko es te darišu? Taču tagad esmu nonākusi tiktāl, ka 3x3 man palīdz grūtos brīžos dzīvē. Tādos brīžos, kad viss nenotiek, kā vēlētos, es iedomājos par Inesi Krūmiņu, par Egiju un Ingu, par Bitinieku ģimeni vai Cepļu ģimeni: kā viņi runā un izturas. Kāpēc viņi dara šo brīvprātīgo darbu bez atlīdzības? Arī mūsu ģimenei vairs nav jautājuma – darboties 3x3 vai nē. Un tieši tāpēc, ka darbs ir brīvprātīgs, tam ir pavisam cita garša."

Indulis, atceroties savu bērnību, vēlas 3x3 pieredzi un iespēju iegūt labākos draugus sagādāt arī saviem bērniem: "Un, lai tu nokļūtu 3x3, tev ir jāstrādā!" Inguš piekrīt, turklāt piebilst, ka nemaz nespētu braukt uz 3x3 un nestrādāt – saietos, kuros jāvada tikai *Brīvais mikrofonis*, reizēm pieķer sevi pie domas, ka nezina, kur likties. Egija piebilst: "Sākumā līdzdarbojos 3x3, jo tas bija svarīgi Inguš. Taču tagad gribu parādīt bērniem, ko var iegūt no tā, ka tu dari un dod citiem, kā arī iesaistīt arvien vairāk cilvēku 3x3. Vadot saietu, ir iespēja visu darīt tā, kā tu to jūti, un *pievilkt* tieši tādus cilvēkus!"

Kā mazā Latvija

Ko īpašu trīsreiztrīsnieks iegūst tieši Bērzaīnē? Inguš uzskata, ka Bērzaīnes teritorijas vēsture un Daugavas Vanagu organizācijas nozīme Latvijas vēsturē var būt interesanta ikvienam: "Turklāt tepat apkārtnē ir dažādi Eiropas līmeņa apskates objekti, un 3x3 var apvienot ar tūrismu. Salīdzinot ar Latvijas 3x3, saiets ir par trešdaļu vai ceturtdaļu mazāks. Izveidojas vēl ciešāka ģimeniskā sajūta, nedēļas beigās te visi visus pazīst." Krūmiņiem Bērzaīnē laiks apstājas, kļūst lēnāks, jo viss saiets notiek vienkopus. Vienlaikus svarīgi, lai 3x3 būtu arī tradicionāls.

Egija rāda Freiburgas karti, un pilsētas robežas atgādina Latvijas formu: "Bērzaīni sauc par mazo Latviju! Inese un Āris Avens visus sirsnīgi sagaida, aprūpē un ļauj justies piederīgam." Lelde piebilst, ka ikviens bērzaīnietis ļoti gaida viesus no Latvijas, lai parunātos un smeltos latviskumu, tāpēc mijiedarbība ir tik mīļa un patiesa.

Mazais Indriķis Krūmiņš Bērzaīni sauc par savām Vācijas mājām, savukārt Alberts Bērziņš, kurš pirms gada vēl nestaigāja, tagad kustas Ērika Zepa mūzikas ritmā.

Laura Bitiniece, Gustava Krūmiņa foto

Bērzaīne kustas 3x3 ritmā: latviešu saiets Dienvidvācijā

Lai cik pieredzējuši ceļotāji mēs būtu, droši vien ikviens kādreiz brauciena vidū nodomājis, cik tomēr labi būtu kaut uz mirkli iegriezties mājās un tā pa istam atpūsties pazīstamā vidē. Pēkšņi kā par lielu brīnumu izrādās, ka, esot pašos Vācijas dienvidos pie Francijas un Šveices robežas, kalnos un kokos ieslēpusies vieta, kurā ikviens latvietis var *noķert* māju sajūtu: latviešu centrs *Bērzaīne*.

Augusta sākumā vairāk nekā 100 latviešus no dažādām valstīm te pulcina Egija un Inguš Krūmiņi ar Leldi un Induli Bērziņiem. Viņu kopdarbs gada garumā nodrošinājis, lai Bērzaīne iekustētos 3x3 nedēļas ritmā, un lai 3x3 gars bagātinātos ar Bērzaīnes vēsturi.

Inguš ar Induli kopā darbojušies Kocēnu 2x2 jauniešu nometņu vadīšanā Latvijā, kā arī kopš bērnu dienām uzauguši 3x3 saietos. Pieaugšana likumsakarīgi aizvedusi arī pie pašiem savu 3x3 saietu vadīšanas Latvijā: Indulis ar mammu Inesi Avenu rīkojuši 3x3 Mazsalacā, savukārt Egija ar Ingu vadījuši 3x3 Saldū un Cesvainē. Visbeidzot dzimusi ideja 3x3 atvest uz Vāciju.

Viens otru papildina

Indulis stāsta: "Mēs lieliski papildinām viens otru. Mēs ar Leldi pārstāvam Bērzaīnes

Bērzaīnes 3x3 saietu vadītāji (no kreisās) Indulis un Lelde Bērziņi un Egija un Inguš Krūmiņi.

pusi, savukārt Egija un Inguš pārzina 3x3 notiekošo. Cilvēkam no Latvijas būtu grūti atbraukt šeit un vadīt saietu, nezinot šo vietu, un tāpat būtu grūti kādam no Vācijas vadīt saietu, nepārzinot 3x3 Latvijā." Kopā vadīti jau pieci 3x3 Bērzaīnē, un Lelde atceras sākumu: "Mēs sapratām, ka meklējam līdzīgas lietas. Esam vecāki maziem bērniem, kas nozīmē, ka mums nav pa spēkam milzīgs saiets Latvijā, taču vieno latviskās vērtības un latvietības kopšana. Turklāt abas ar Egiju esam labas organizatoras, Egija ļoti improvizē un spēj jebkuru darbiņu novest līdz rezultātam, savukārt pušiem padodas stratēģija un runāšana, idejas komunicēšana ar iesaistītajiem." Inguš atklāj, ka ciešā un veiksmīgā abu ģimeņu sastrādāšanās ir noslēpums tam, kāpēc viņi var vadīt saietu katru gadu, turklāt ļoti palīdz tas, ka darbinieki Bērzaīnē ļoti saprot, kā viss notiek, un vadītājiem nav viņiem viss jāstāsta no jauna. "Zelta atslēdzina noteikti ir Dina Emerich – viņas rokās ir saietu sadzīvīskā puse!" saka Egija.

Interesanti, ka neatkarīgi cits no cita gan Krūmiņi, gan Bērziņi norāda, ka no otra pāra mācījušies mieru un to, kā paveikt lietas, pārāk par tām nesatraucoties. Egija piebilst, ka panākumu pamatā ir izrunāšanās, savukārt Indulis secina, ka Krūmiņi viņam parādījuši, ka kopā ģimene ar bērniem var paveikt daudz vairāk, nekā sākumā esi iedomājies. "Visam pāri ir tas, ka es no Krūmiņiem mācos, kā būt par stipru ģimeni," saka Lelde. "No visiem Krūmiņiem smeļos spēku, lai organizētu 3x3, jo es redzu, ko tas dod ģimenei!"

Dzīvojot ārzemēs, latviskā vide, latviešu valoda, tradīcijas, kultūra daudzām ģimenēm ir būtiska bērnu audzināšanā. Un Bērzaines 3x3 ir viena no vietām, kur nedēļu būt isti latviskā vidē. Šoreiz trīs stāsti.

Paldies omei par kopā būšanu 3x3

Liepājnieki, kuri savas mājas nu jau 10 gadus atraduši Vācijas pilsētā Bādaiblingā (Bad Aibling) Bavārijā, ir Pastoru ģimene – Marita, Kristaps un viņu bērni Justīne (11) un Rūdolfs (8).

Marita ir programmētāja un strādā nelielā uzņēmumā netālu no Austrijas robežas. Kristaps strādā par medicīnas brāli. Rūdolfs brīvlaikā ies 3. klasē, savukārt Justīne sestajā. Ārpus skolas Rūdolfs iet uz vieglatlētikas un basketbola treniņiem, Justīne uz vingrošanu.

Viņi Bērzaines 3x3 saietā kā ģimene pilnā sastāvā šogad ir pirmo reizi. Pērn Kristaps un Marita guva nelielu ieskatu 3x3 nometnē, bija te dažas dienas, un esot ļoti iepaticies. Pastoru ģimene ir ļoti pateicīga Kristapa mammai un bērnu omei par 3x3 ierādīšanu: "Ja mamma nebūtu pērn bērnus paņēmusi līdz uz 3x3 nometni, mēs nekad nebūtu paši atbraukuši, jo medijos lasītā informācija likās interesanta, bet līdz galam *nenostrādāja*, lai dotos 500 km tālajā braucienā."

Bērni ir sajūsmā par jaunajām paziņām, interesantām ievirzēm un sabiedrību kopumā. Pastoru ģimene Vācijā ir veiksmīgi integrējusies un jūtas ļoti labi. Katram ir savas nodarbes, ikdienu un draugi, tā saka Marita. Dzīvot ārpus Latvijas Pastoru ģimene izvēlējās darba dēļ pēc visām ekonomiskajām krīzēm. Bija jāpieņem lēmums, un Kristaps pārkvalificēja sevi par medicīnisko brāli, pabeidzot Latvijas medicīnas skolu, drīz vien sekoja arī darba piedāvājumi.

Kristapam bija priekšzināšanas vācu valodā, un Marita bija studējusi ģermānistiku, tāpēc Anglija kā iespēja nemaz netika izskatīta.

Bet brauciens uz Latviju ģimenē ir ļoti gaidīts. Pastora ģimenei Latvijā dzīvo abas bērnu omes, tantes, onkuļi, brālēni, māsiņas un draugi. Tāpēc viņiem ir svarīgi saglabāt latviešu valodu, mājās tiek runāts tikai latviešu valodā. Ģimenē tiek atzīmētas svarīgās gadskārtas – Lieldienas ar olu

krāsošanu sīpolu mizās, Ziemassvētki ar gardu mielastu, kad bez zirņiem un speķa raušiem neiztikt.

No kreisās: Kristaps, Justīne, Rūdolfs un Marita Pastori.

Lai bērniem nodotu latvisko mantojumu

Bijusi skrīverniece Ingūna Hakere (Hacker) 3x3 saietā Bērzainē kopā ar saviem bērniem Paulu (7) un Lūkasu (4) piedalās otro reizi, mājās ir palicis vācu tētis. Ingūna ar ģimeni dzīvo Štutgartē. Uz Vācijas Ingūna 2000. gadā atbrauca studēt un pēc studijām atrada sev sirdij tuvu darbu, kurā strādā vēl joprojām. Ingūna ir sociālā pedagoģe, viņas darba pienākumos ietilpst konsultācijas ģimenēm, iebraucējiem no visas pasaules, lai to integrēšanās Vācijā būtu vieglāka.

Latviešu tradīciju, kultūras uzturēšana Ingūnai ir ļoti svarīga. Viņa ar bērniem mājās runā latviešu valodā. Ingūna bērnus reizi mēnesī ved uz bērnu un jauniešu kultūras skolu "Štutgartes Dzintariņi", kurā bērni runā, raksta un lasa grāmatas latviešu valodā, tur arī runā par latviešu tradīcijām un gadskārtām. Arī dievkalpojumi latviešu valodā tiek citīgi apmeklēti. Pati Ingūna aktīvi darbojas Štutgartes latviešu tautas deju kopā "Trejdeksnītis".

Gan 3x3 saietos, gan nometnē "Eiropas mazais latvietis" Ingūna ar bērniem piedalās, jo tur lielākoties runā latviešu valodā. Bērniem un pieaugušajiem ir dažnedažādas interesantas ievirzes, saietā dalībnieki arī ir no citām Eiropas valstīm un runā latviski, tiek dibinātas jaunas draudzības. Līdztekus latviešu kultūrai un tradīcijām Ingūnas ģimenē ir arī vācu tradīcijas, piemēram, Lieldienās kopā ar 10 ģimenēm uz četrām dienām doties kopīgā izbraucienā, kopīgi pavadot laiku pastaigās

pa kalniem, grilējot un meklējot Lieldienu zaķu paslēptās olas. Bet Ziemassvētki tiek atzīmēti un pavadīti kopā ar ģimeni, apmeklējot dievkalpojumu.

Uz Latviju Ingūna ar ģimeni brauc regulāri divas reizes gadā.

Alise, Ingūna un Lūkass Hakeri.

Veidojam paši savu mazo Latviju

Ingūnas Melbergas dzimtā pilsēta ir Rīga, bet kopš 2004. gada beigām viņas dzīve norit ārpus Latvijas.

Vispirms dzīves ceļi viņu aizveda uz Īriju, kur viņa satika savu vīru Marselu Kālovu. Marsels dzimis Berlīnē, bet vēlāk pārcēlies uz Ziemeļīriju. "Mēs abi strādājām kompānijā "Ryanair", un 2010. gada decembrī sākās mūsu kopīgais dzīves stāsts." Kopš 2017. gada ģimene dzīvo Apvienoto Arābu Emirātos (AAE).

Viņiem ir divas meitas – Andželina Malvīne (13 gadi) un Šarlote Erika (14 gadi). Abām patīk mācīties valodas. Ārpus skolas Šarlote apgūst klavierspēli, bet Andželīnai patīk zīmēt, saietā laikā paspējusi uzzīmēt jau vairākus dalībniekus. Ingūna šobrīd laiku velta sevis attīstīšanai, veido krāšņas pasākuma dekorācijas, darba netrūkstot. Viņai arī patīk un padodas organizēt pasākumus un radīt svētkus citiem.

Meitas Dubajā mācās vācu skolā, un pagājušajā gadā Ingūnas draudzene Inga Sindī ieteikusi doties uz Bērzaini uzlabot latviešu valodas prasmes. "Nokļuvām šeit tieši tad, kad šeit norisinājās nometne "Mazais latvietis Eiropā", un pēc tam sekoja 3x3, kur mums piedāvāja piedalīties. Par 3x3 jau biju dzirdējusi no savas krustmātes Kanādā, kurai ir 94 gadi, un tieši viņa man devusi šo pamatīgo latviskuma apziņu".

Pēc 3x3 saietā, atgriežoties AAE, satikuši ļoti daudz jaukus latviešus

un ar lielu sparību sākuši nodot to pieredzi, kādu ieguvuši Bērzainē. "Mēs veidojam sev apkārt paši savu mazo Latviju, jo patiesībā mājās ir tur, kur mēs visi esam kopā, lai sajustu latviskumu. Pulcējamies un dziedam dziesmas, svinam latviešu svētkus, runājam, kā mēs, kopienā, varētu palīdzēt tiem latviešiem, kuri vēlas iepazīties ar vietējo tirgu, biznesa iespējām Emirātos."

Izveidota latviešu skoliņa bērniem tiešsaistē ar skolotājiem no Latvijas. Bet 3. janvārī izveidojuši biedrību, latviešu kopienu Emirātos, Ingūna ir arī viena no četrām tās dibinātājām, un viņas pārziņā ir sabiedriskās attiecības un kultūras pasākumi. Un šajā nelielajā pastāvēšanas laikā paspējuši uzriņķot vairākus pasākumus. Ingūna stāsta, ka AAE ir pateicīga vieta, jo šeit dzīvo dažādu nacionalitāšu cilvēki, kuriem var pastāstīt par Latviju.

Vislabāk 3x3 nometnēs patīkot, ka katram ģimenes loceklim ir sava darāmā lieta un katrs var justies pārliecināts par sevi, ko jaunu apgūstot. Vīrs pagājušajā 3x3 skatījās, kā žurnālisti strādā, iedvesmojās un pats sāka filmēt pasākumus, un šobrīd viņš ir brīvprātīgais latviešu videoreportieris no Dubaijas.

„Pagājušogad viņš atbrauca mājās un vēl divus mēnešus bija ļoti sabēdājis, jo viņam nav bijusi tāda sajūta, ka sapulcējas visi kopā kā ģimene, un Ineses Avenas apskāviens viņam atgādinājis vecmāmiņu."

Ģimene plāno 2026. gadā piedalīties kādā no 3x3 Latvijas saietiem, bet nākamgad diezin vai izdosies, jo ģimene plāno pārcelties uz dzīvi Barselonā.

Andželīna Malvīne, Marsels Kālovs, Ingūna Melberga un Šarlote Erika.

Egijas Smirnovas un Ineses Matisānes teksts un foto

Mazās intervijas

1. Kas tev patīk, sajūsmina, aizrauj te, Bērzaines 3x3?

2. Ja tu varētu kaut ko mainīt, uzlabot vai ieviest 3x3 Bērzainē, kas tas būtu?

Egija Krūmiņa, Medemciems

1. Tas, ka te ir sanākuši tik daudzi brīnišķīgi cilvēki.
2. Es varētu vairāk pasmaidīt.

Katrīna Smirnova, Flonheima, Vācija

1. Spēlēties ar bērniņiem laukumīnā.
2. Gribētos vairāk saldējuma.

Inta Paulsone, Jelgava

1. Draugi, skati, rosība.
2. Man gribētos baseinu, jo te ir ļoti karsti.

Adems Caliskan, Manheima, Vācija

1. Šūpoles, bērni, ēdiens, visdaru un gleznošanas ievirzes.
2. Man gribētos uz ugunsкура cept kaut ko.

Olivers Strazdiņš, Jūrmala

1. Tas, ka es varu iegūt jaunus draugus un padzīvoties ar vecajiem.
2. Ievirzes, jo šogad tās visas likās diezgan garlaicīgas.

Eduards Smirnovs, Flonheima, Vācija

1. Man patīk viss.
2. Būtu labāk, ja Oskars, mans draugs, būtu vēl labāks.

Jānis Barviķis, Valmiera

1. Man viss patīk Bērzainē. Visvairāk patīk, ka bērniem patīk. Tas man ir svarīgi. Es domāju, ka dislokācijas vieta ir laba, man patīk daba, man patīk vieta, es varu paskatīties pa logu un redzu skaistu skatu. Nu, piedod, Latvija, bet mums, latviešiem, vispār galīgi līdzens viss. Vakara ekskursijā braucām atpakaļ un visiem mutes vaļā, jo bija kalns pēc kalna.
2. Ir lietas, ko mēs nevaram ietekmēt. Piemēram, laiku. Man ir svarīgi izgulēties, bet ir karsts, un tad es neizguļos. Bet mums ir piemērs no pagājušā gada, kad bija lietains. Tad tu domā: "Nē, labāk ir karsts, un tad atkal domā, ka ir par karstu." Protams, man gribētos, ka bērni vairāk klausā.

Ainārs Strazdiņš, Jūrmala

1. Kopības un piederības sajūta.
2. Līdzfinansēt un dot iespēju ne tik turīgiem ārvalstu latviešiem ierasties uz kādu no 3x3 saietiem.

Helēna Milova, Rīga

1. Šī vieta, kurā mēs visi esam sanākuši un radām šo latvisko vidi.
2. Lai nometne notiktu ilgāk un, cik var, biežāk.

Reinis Ceplis, Rīga

1. Tas, ka tiek ievērotas visas 3x3 nometnes tradīcijas. 3x3 vairs nebūtu gluži 3x3, ja tās netiktu ievērotas.
2. Es uzskatu, ka, tiklīdz 3x3 būs nepieciešama kāda attīstība, tā dabīgā veidā atrisināsies, piemēram, līdzīgi, kā tas jau ir noticis, pārejot no fiziska ziņu dēļa uz vatsapa grupas saraksti.

Trīne Taukača, Baldone

1. Patīk, ka nometnē man ir draugi.
2. Noteikti gribētu ilgākus dančus!

Jānis Ceplis, Rīga

1. Patīk, ka vienmēr kaut ko jaunu var iemācīties, piemēram, zoli, apgūt jaunas tautasdziesmas, uzstāties Brīvajā mikrofonā.
2. Mani interesētu, kā būtu, ja visa dienas programma būtu pavisam vienu stundu uz priekšu, jo es labprāt no rīta pagulētu vienu stundu ilgāk, bet tā laikam varētu būt tikai mana problēma.

Rolands Auziņš, Sigulda

1. Bērzainē sajūsmina kalni, to tuvums. Šeit ir mazāks saiets, un tāpēc varam būt tuvāk viens otram, vairāk sapazīties, saredzēt viens otru. Lielākā atšķirība no Latvijas saietiem, ka šeit var sadzirdēt arī citas valodas, un prieks par dalībnieku vēlmi izzināt latviešu tradīcijas.
2. Noteikti nevajag neko mainīt, bet turpināt uzturēt latvisko.

Paula Evelīna Dubova, Valmiera

1. Man visvairāk patīk saieta norises vieta un arī cilvēki, kurus šeit var sastapt.
2. Saieta organizatoriem novēlu: "Galvenais, lai viss turpinās!"

Antra Gutmane, Offenburga, Vācija

1. Mani sajūsmina pozitīvā enerģija, kas virto gaisā un ar kuru tu vari uzpildīties nedēļas garumā. Visvairāk patīk nikšanas vakari, tie ir vislabākie.
2. Nometnes organizatoriem novēlu, lai mēs turpināmies.

Lote Evija Lukjanska, Rīga

1. Man visvairāk patīk, ka šeit vienmēr ir dzīvība, rosība, prieks un čalas un, protams, visu saieta dalībnieku kopā būšana, jo šeit cilvēki atgriežas vairākas reizes un ir izveidojusies ģimeniska sajūta.
2. Lai vienmēr prieks atgriezties 3x3!

Intervēja Melānija Fimbauere, Inese Matisāne, Gustavs Krūmiņš, Jānis Ceplis

Daudzinot daudzinājumu

Daudzinājums ir rituāls, kas notiek katrā 3x3 nometnē un kurā, pēc tā vadītājas Ineses Krūmiņas vārdiem, mēs daudzinām, vairojam to, ko mēs gribam, ko mums vajag.

Šoreiz daudzinājām mūsu kopību, kopā būšanu – kā būt ar savu ģimeni kopā grūtos dzīves brīžos vai kā visai latvju tautai turēties kopā.

Viens no nometnes vadītājiem Ingus Krūmiņš stāsta, ka daudzinājums ir rituāls, kurā piesauc kādas vērtības, lietas, par ko ir vērts padomāt. Katram cilvēkam bez fiziskajām un mantiskajām svarīgas arī garīgās un dvēseles vajadzības, un daudzinājums, varētu teikt, ir kā ēdiens garīgumam.

Manuprāt, daudzinājums katram cilvēkam ir svarīgs, lai neaizmirstu savu senču tradīcijas un tikumus, jo pasaulē ir tik daudz citu kultūru, ka daudzinājums ir veids, kā atcerēties savas tēvu zemes tikumus un parādīt to latviskumu, kas ir katrā latvietī.

Rakstija un fotografēja Gustavs Krūmiņš

Indriķis un 7 pavārites

Saieta dalībnieki jau sadalījušies pa ievirzēm un čakli strādā. Savukārt mazais Indriķis Krūmiņš nav sastopams savā ievirzē, jo pusdienlaiks jau nāk un virtuves uzraudzītājam jānodrošina, lai ēdiens būtu galdā.

No ārpuses pat nepateiktu, ka tieši no šī Bēzaines namiņa ēdina visu saietu, jo tas ir šaurs, gaumīgs daudzstāvu namiņš, kura otrajā un trešajā stāvā izguldīti nometnes dalībnieki.

Ejot uz virtuvi, ceru sagaidīt patvērumu no svilinošās saules, bet nekā. Tādā pašā karstumā kā ārā ap četrstūra formas galdu rosās visas pavārites. Pārsteidzoši šaurā un mazā telpa ir piebāzta ar virtuves piederumiem un svaigiem produktiem, kuri gandrīz vai cīnās par vietu ar atpūtas dīvānu.

“Kopā mēs esam septiņi, kas atbild par ēdināšanu nometnē,” saka galvenā pavārite Antra Zemture, kura ikdienā palīdz uzturēt

Bēzaini. “Dina Emeriha sagādā produktus, Guntars Ulāns darbojas kā mūsu muskulis, stiepjot un novācot visu nepieciešamo, Madara Zemture ir mana mīlā meitiņa un Kintija Medne ir viņas draudzene. Ā, un, protams, mūsu vissvarīgākais loceklis Indriķis, virtuves pavēlnieks,” smejas Antra.

Uz visu nometni ir divas indukcijas plītis - viena ir tipiskā četru pannu un otra domāta lielajiem desmit litru katliem. Dina stāsta: “Mēs mēģinām būt, cik var, ekonomiski, domājot ēdienkarti. Ja ēdiens paliek pāri, mēs izdomājam, kā to iekļaut nākamajā ēdienreizē. Protams, neļaujam arī tam aiziet pa skādi, raugoties, lai bērni nesaliek pārāk lielas porcijas. Par laimi šogad vispār nepaliek nekā pāri, tāpēc paldies ēdājiem!”

Bēzaines 3x3 saietā saimnieces.

Bumbas, mīklas, mīnas

Sporta vakars Bēzaines 3x3 nebija parastas spēles, jo bija jādāmā, ne tikai jāsporto. Piemēram, bija jāiegūst un pēc atmiņas jāzobūvē lego celtne. Tas bija liels treniņš prātam, jo visi uzdevumi bija jāveic ierobežotā laikā.

Madara Matisāne (10 gadi): “Man visvairāk patika puzzles un vārdu salikšana no burtiem, bet visgrūtākais bija basketbols. Nākamgad arī vajadzētu šādas spēles.”

Helēna Milova (13 gadi): “Vislabāk patika tas, ka bija jādarbojas komandā. Īpaši aizrāva basketbols. Neko jaunu neiemācījos, jo visu jau zināju.”

Kristaps Pastors (38 gadi): “Šādās sporta spēlēs piedalījos pirmo reizi, vislabāk patika mīnu lauks, visgrūtāk gāja ar lego. Nākamgad varētu būt uzdevums ar acīm ciet.”

Ernestīne Vitkovska un Liega Avena

Datorā, telefonā un ar pildspalvu

Žurnālistikas ievirzē ar rakstošajiem censoņiem darbojas Daiga un Laura Bitīnieces.

Jaunākās dalībnieces ir Ernestīne Anna Vitkovska (8 gadi) un Liega

Avena (11 gadi), kuras nedēļas laikā apguvušas atšķirības starp slēgtiem un atvērtiem jautājumiem, intervējušas, mācījušās pašas plānot un strukturēt savus rakstus. Ernestīne: “Ar rakstīšanu saskaros tikai latviešu valodas stundās. Uz ievirzi devos, jo man patīk daudz runāt un cerēju, ka te varēšu ar cilvēkiem kārtīgi izrunāties. Pirmoreiz uzzināju, kā pareizi pierakstīt atbildes, tas ir diezgan grūti.” Liega piebilst: “Uz ievirzi atnācu, jo negribēju, lai mani intervē, bet gan intervēt citus. Pēc ievirzes man būs gan vieglāk uzstāties klases priekšā, gan rakstīt telefonā.”

Gustavs Krūmiņš (14 gadi) žurnālistikas ievirzē piedalās jau otro reizi: “Man viegli vedas izdomāt jautājumus un runāt ar cilvēkiem, taču grūtāk sokas ar uzrakstītā pārļasišanu un labošanu.”

Jānis Ceplis (17 gadi) atzīst, ka viņu aizrauj rakstīšana: “Bet joprojām, intervējot cilvēkus, jutos nedaudz nobijies, jo gribas uzdot labus jautājumus. Sagatavošanās intervijai un rakstīšana ir ļoti laikietilpīga. Kopā ar Daigu rediģējam manu veikumu, viņa skaidro labojumus, bet atstāj visu tā, lai man būtu sajūta, ka tas joprojām ir mans raksts. Ļoti laba sadarbība.”

Melānija (21 gads): “Ievirze sniedza jaunu teorētisko ieskatu žurnālistikā, kuru varu pielietot praktiski. Savā ziņā nācās līst ārā no savas komforta zonas – intervēt cilvēkus. Man patika, ka apmainījāties ar savām pieredzēm no rīta un vienmēr pārrunājām padarīto un vēl darāmo. Tas motivēja turpināt rakstīt un darīt.”

Un, lūk, divu Vācijā dzīvojošu dāmu atziņas. “Ar šo ievirzi es ieraudzīju žurnālistikas otro pusi. Žurnālistam jābūt notikumu vietā,” saka Egija Smirnova. “Pieteicos šai ievirzei, lai gūtu pieredzi informācijas apkopošanā, rakstīšanā un publicēšanai sociālajos medijos, lai tas noderētu Frankfurtes ģimenes folkloras kopai “Upē”. Patika, ka varēju izvēlēties, par ko rakstīt. Nepatika, ka nebiju sagatavojusies darbam – biju bez papīra, pildspalvas un datora. Un rakstīšana prasīja vairāk laika, nekā biju plānojuši.”

Bet Inese Matisone ir brīvprātīgā video reportiere Vācijā portālam latviesi.com, un viņa gribējusi uzzināt no žurnālistiem, kā būvēt interviju un citus profesijas knifņus. “Bija ļoti vērtīgi intervēt, tā bija iespēja nedaudz ielūkoties citu ieviržu norisēs, paņemt

vērtīgas atziņas arī sev. Tā ir šīs profesijas pievienotā vērtība. Šī bija atbildīga un nedaudz saspringta ievirze; nācās iekļauties termiņos, jo šis ir komandas darbs,” saka Inese.

Visi ievirzes dalībnieki priecājas par paveikto un Jāņa Cepļa izcīnīto kausu zolītes turnīrā.

Nemot vērā drukātās avīzes iespējas un apjomu, visas intervijas un raksti pilnā apmērā izlasāmi portālā latviesi.com.

Paldies!

Vadot jau piekto Bēzaines 3x3 saietu, mēs atkal un atkal pārliecināties, ka mums kā vadītājiem ir ļoti paveicies - gan ar čaklajām rokām virtuvē un saimnieciskajos darbos, gan ar dalībniekiem, kuri aizrautīgi iesaistās un atbalsta. Ir tādi mirkli saietā, kas pat vislielākajā noguruma punktā iedod milzu enerģiju. Daudzinājums ir viens no spilgtākajiem emocionālā ziņā, liek daudz ko pārvērtēt un atgādināt sev. Aizvien vairāk nostiprinās atziņa, ka bez atsevišķiem lektoriem un darba rūķiņiem saiets, kāds tas ir tagad, nebūtu iespējams. Un vēl – atkal gūstu pārliecību, ka tie, kas kaut reizi spēruši kāju Bēzaines 3x3 un latviešu centrā Bēzaine, ar to “saslimst” vārda vislabākajā nozīmē, tā sirsnība un ģimeniskums, kas šeit valda, iekrīt dalībnieku sirdīs. Un tas ir ļoti liels gandarījums!

Milzu paldies LR Kultūras ministrijai, biedrībai “Trīs reiz trīs” Latvijā, “Daugavas Vanagiem” Vācijā un portālam latviesi.com, bez kuru atbalsta saiets nedz saturiski, nedz saimnieciski nebūtu iespējams. Liels paldies visiem, kuri palīdzējuši tapt Bēzaines 3x3, paldies Ingum un Egijai, visiem Krūmiņiem par komandas un pleca sajūtu. Paldies Dinai Emerihai, Antrai Zemturai, Ruditei Beļakovai, Guntaram Ulānam, virtuves palīdzēm Gintai, Madarai, Kintijai un Karinai Noriņai, kā arī Matisonei u.c.

Saieta vadītāju vārdā Lelde Bērziņa